

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.417 van 26 januari 2004
in de zaak A. 78.848/IX-1202.**

In zake : de NV HAIR FASHION,
 gevestigd te BRUGGE,
 Sint-Jorisstraat 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de gewestelijk directeur BTW te BRUGGE,
2. de minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV HAIR FASHION op 4 juni 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gewestelijk directeur BTW te Brugge van 7 april 1998 waarbij geweigerd wordt kwijtschelding van nalatigheidsinteressen te verlenen met betrekking tot BTW-schulden;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij en de memorie van wederantwoord en de toelichtende memorie van de verzoekende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN ROOSBROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij is een naamloze vennootschap met als maatschappelijk doel onder meer alle vormen van haar- en lichaamsverzorging, alsmede aan- en verkoop van alle producten met betrekking tot deze verzorging.

1.2. Naar aanleiding van een BTW-controle voor de periode van 1 juli 1985 tot 30 september 1988 wordt op 15 juni 1989 in een correctieopgave gesteld dat verzoekster nog 887.947 BEF als BTW verschuldigd is. Die correctieopgave wordt door verzoekster goedgekeurd.

Op 9 november 1989 wordt door de BTW-ontvanger te Brugge een dwangbevel uitgevaardigd ter betaling van 887.947 BEF als BTW en 127.500 BEF als geldboete, te verhogen met de interesten en vervolgingskosten.

Op 25 september 1992 wordt door verzoekster verzet aangetekend tegen dat dwangbevel.

In een vonnis van 5 april 1994 verwerpt de rechtbank van eerste aanleg te Brugge dat verzet.

1.3. Naast bovenvermelde invordering van BTW wordt de rekening-courant van verzoekster sinds 1992 achttien maal afgesloten wegens laattijdige betaling van aangegeven BTW of wegens niet-tijdige BTW-aangiften.

Naar aanleiding van die afsluitingen worden bijzondere rekeningen opgesteld die de door verzoekster verschuldigde bedragen vermelden. De ontvanger van de BTW te Brugge betekent voor elf bijzondere rekeningen dwangbevelen aan verzoekster.

1.4. Met een aangetekende brief van 19 maart 1997 vraagt verzoekster aan de directeur-generaal van de administratie van de BTW kwijtschelding van interesten en boeten vanaf 1 januari 1989.

In die brief betoogt verzoekster dat in 1988 en 1989 haar gedelegeerd bestuurder zwaar ziek is geweest, dat in die periode de aanslagen werden herzien en interesten en boeten zijn opgelegd, dat verzoekster sindsdien 1.970.473 BEF betaalde en er gecompenseerd werd ten belope van 411.774 BEF, dat vele betalingen op interesten en boeten zijn aangerekend; dat de bestuurders van verzoekster niet correct behandeld zijn door de diensten van de BTW en dat een van hen bestuurder was van de NV All Drive Renting (ADR), die op vordering van de BTW in 1993 failliet werd verklaard.

Met een brief van 8 september 1997 deelt de centrale administratie van de BTW namens de minister van Financiën aan verzoekster mee dat het verzoek tot kwijtschelding van de opgelegde geldboeten wordt afgewezen.

In die brief wordt het volgende gesteld :

“Gevolg gevend aan uw brief van 19 maart 1997, hebben mijn diensten een grondig onderzoek verricht naar de toestand van uw vennootschap wat de toepassing van de BTW-wetgeving betreft.

Uit dit onderzoek is gebleken dat sinds december 1992 uw BTW-rekening-courant reeds achttien maal werd afgesloten omdat U in gebreke bleef met de betaling van de BTW-bedragen die U verschuldigd bent blijkens diverse periodieke BTW-aangiften en/of het niet indienen van de BTW-aangiften. Tevens moet worden vastgesteld dat U nalaat voorschotten te betalen zoals voorzien in artikel 19, §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde.

Gelet op het feit dat de door U uitgeoefende activiteiten leiden tot het behalen van dagontvangsten, met inbegrip van BTW, dient te worden besloten dat de door U ontvangen BTW-bedragen gebruikt worden voor andere doeleinden dan het doorstorten ervan aan de Schatkist.

Gelet op het feit dat de contante betaling, inclusief de BTW, pas wordt gedaan na de voltooiing van de dienst, kunnen de argumenten als ziekte van de zaakvoerster en de faling van de N.V. A.D.R. niet als gevallen van overmacht beschouwd worden en kunnen ze geen reden vormen om de BTW niet tijdig door te storten aan de Schatkist.

Om voornoemde redenen moet ik U tot mijn spijt meedelen dat er geen gunstig gevolg kan worden gegeven aan het verzoek tot kwijtschelding van de opgelegde geldboeten.

Wat de interesten betreft heeft de heer Gewestelijke directeur van de BTW te Brugge besloten, op grond van artikel 84bis van het BTW-Wethoek, deze te behouden.

Wat uw bewering betreft dat de familie Lambert-Debonne ‘door de diensten van de BTW op zijn zachtst uitgedrukt zeer stiefmoederlijk en oncorrect behandeld worden’ wens ik uw aandacht er op te vestigen dat de Administratie steeds het algemeen beginsel van de gelijke behandeling van alle belastingplichtigen hanteert. De Centrale administratie is niet in het bezit van concrete elementen waaruit zou moeten blijken dat dit niet het geval zou zijn voor uw vennootschap.

Tenslotte kan ik U meedelen dat aan uw verzoek inzake het meedelen van een gedetailleerd overzicht van uw schulden door de heer Ontvanger van de BTW te Brugge voldaan werd op 20 maart 1997”.

1.5. Met een aangetekende brief van 15 december 1997 vraagt verzoekster aan de gewestelijk directeur BTW te Brugge vrijstelling van interesten op een aantal nog openstaande BTW-schulden. Zij voert daarbij volgende argumenten aan :

“In het kader en ons streven om een definitieve gezonde toestand te realiseren met BTW en de openstaande rekeningen te regelen/aan te zuiveren en te

verrekenen, schrijven wij U met een dringende vraag om de opgelegde interesten kwijt te schelden of terug te brengen tot 10 %.

U weet dat deze toestand volledig is mislopen tijdens de jaren 1988 en 1989 wegens de zware ziekte en verschillende medische operaties van de zaakvoerster - Jeannette Debonne. De medische attesten zijn voorhanden.

Daar is een put gekomen die de zaak N.V. Hair Fashion nooit meer is te boven gekomen wegens de zware druk van boeten en interesten. De N.V. Hair Fashion heeft wel genoeg fondsen gestort om alle openstaande bijdragen te dekken. Maar deze fondsen / betalingen zijn hoofdzakelijk gebruikt voor het betalen van boeten en interesten.

Wij vragen U beleefd maar met de meeste aandrang gevolg te willen geven aan onze vraag. De aandeelhouders (en nieuwe investeerders) van N.V. Hair Fashion zijn bereid een speciale kapitaalverhoging te doen om de openstaande schulden met de BTW volledig weg te werken. Dit is enkel mogelijk indien de interesten kunnen weggenomen worden of verminderd worden tot 10 %.

Wij zijn bereid onze zware inspanning van de voorziene kapitaalverhoging aan uw toegeeflijkheid en tegemoetkoming te verbinden”.

1.6. Bij deurwaardersexploot van 18 december 1997 tekent verzoekster verzet aan tegen dwangbevelen die haar inzake verschuldigde BTW werden betekend. Het betreft de dwangbevelen met referentienummers :

289-0623-04354	292-0901-02063	292-0901-02164
292-0901-02265	293-0112-01838	293-0112-01939
293-0112-02040	293-0113-04090	293-0203-02963
293-0209-04666	293-1129-10479	293-1129-10580
293-1130-14856	294-0602-11772	294-1124-07775
295-0530-10210	295-0802-02744	295-1212-15354
296-0530-03620	296-1210-11128.	

1.7. Bij aangetekende brief van 7 april 1998 deelt de gewestelijk directeur BTW te Brugge het volgende mee aan verzoekster :

“Ik heb de eer U mede te delen dat uw bovenvermeld verzoekschrift, (door u ingediend bij de eerste BTW-controle van Brugge op 15 december 1997) , mijn volle aandacht genoot en dat, naar aanleiding daarvan uw dossier aan een administratief onderzoek onderworpen werd. Zoals reeds vroeger aangehaald, wordt het feit aangeklaagd dat de door U uitgeoefende activiteiten leiden tot het innen van dagontvangsten, met inbegrip van de BTW. Deze BTW wordt geenszins afgedragen aan de Schatkist.

Daaruit is gebleken dat voor de in dit verzoekschrift vermelde schulddossiers, er thans géén nieuwe argumenten naar voor gebracht worden die een eventuele vermindering of vrijstelling van interesten verantwoorden. Uw dossier maakte reeds voorwerp uit van een onderzoek door de Centrale Administratie waarbij beslist werd de openstaande schulden volledig te behouden (cf. hun schrijven van 8 september 1997). Het vestigen van interesten is bij toepassing van artikel 91, § 1 van het BTW-Wetboek van rechtswege verschuldigd en streeft daarmee een schadevergoedend oogmerk na en houdt geenszins een administratieve bestraffing in.

Bijgevolg, spijt het mij, gelet op de uniforme gedragslijn die terzake wordt nagestreefd, en bij ontstentenis van de bijzondere nieuwe omstandigheden, bedoeld bij artikel 84bis, van het BTW-Wetboek, geen vrijstelling te kunnen verlenen voor de verwijlinteresten”.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over het administratief dossier.

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord aanvoert dat het administratief dossier niet tijdig werd neergelegd zodat volgens haar de door haar aangehaalde feiten als bewezen moeten worden beschouwd overeenkomstig artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973;

Overwegende dat het verzoekschrift aan de beide vertegenwoordigers van de verwerende partij werd betekend op 2 juli 1998 en dat het administratief dossier door de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij is neergelegd op 31 augustus 1998; dat die neerlegging derhalve tijdig was zodat geen toepassing gemaakt wordt van voornoemd artikel 21, derde lid;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen omdat de bestreden beslissing niet afdoende juridisch en feitelijk gemotiveerd werd; dat zij hierbij uiteenzet dat zij

reeds voor meer dan twee miljoen BEF aan de BTW-administratie heeft gestort zodat ten onrechte in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zij geen BTW aan de schatkist heeft doorgestort; dat in de bestreden beslissing niet gemotiveerd wordt waarom niet als bijzondere omstandigheden werden aangenomen de “incorrecte” houding van de fiscale administraties en de “onterechte” incohieringen van belastingen en creatie van belastingsschulden alsmede de grootte van de BTW-schuld die voor een groot gedeelte veroorzaakt werd door de BTW-boeten en interesten; dat de motivering dat nalatigheidsinteresten van rechtswege verschuldigd zijn en “geen schadevergoedend oogmerk (hebben)”, niet pertinent en niet ter zake dienend is; dat haar ten slotte geen uniforme gedragslijn bekend is die een kwijtschelding of vermindering van nalatigheidsinteresten in de weg staat en dat zij zich ook afvraagt wat de rechtsgrond van die onbekende gedragslijn is en wat de reden is waarom in casu zogenaamde uniforme gedragslijnen worden aangehaald;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de bestreden beslissing een draagkrachtige motivering bevat waarom niet kan worden ingegaan op de argumenten die aangevoerd werden in het verzoek van 15 december 1997; dat zij in dat verband uiteenzet wat volgt :

“De bestreden beslissing maakt melding van het feit dat verzoekster dagontvangsten (BTW inclusief) int onmiddellijk na de uitgevoerde prestatie. Verzoekster beschikt onmiddellijk over het bedrag aan BTW dat periodiek aan de Schatkist dient te worden afgedragen. Ondanks het feit dat verzoekster reeds de af te dragen BTW had ontvangen, heeft zij zelfs de in de BTW-aangifte opgegeven bedragen aan verschuldigde BTW uit eigen beweging niet of slechts gedeeltelijk betaald. Dit geldt eveneens voor het tijdens een controle vastgesteld bedrag van de werkelijke omzet voor de periode van 1985 tot 1988 dat werd opgenomen in een door verzoekster voor akkoord ondertekende correctie-opgave. Ook de BTW op de vastgestelde omzet heeft verzoekster ontvangen dadelijk na het uitvoeren van de prestaties, zonder dat de BTW werd doorgestort.

Het feit dat de zaakvoerder in 1989 ziek is geworden is op zich dan ook geen bijzondere omstandigheid die de doorstorting van de reeds tijdens de controleperiode ontvangen BTW in de weg staat. De laattijdige betaling van BTW kan dus niet door die omstandigheden worden verantwoord.”;

3.3. Overwegende dat verzoekster daarop repliceert dat de brief van de centrale administratie van 8 september 1997 niet kan worden aangewend om de gebrekkige motivering van de bestreden beslissing te verhelpen en dat die brief geen integrerend deel uitmaakt van de bestreden beslissing; dat in die brief overigens niet wordt vermeld “waarom de erin vermelde gegevens geen omstandigheden uitmaken in de zin van artikel 84bis W.BTW”;

3.4. Overwegende dat naar luid van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd; dat artikel 3 van die wet bepaalt dat de motivering de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn; dat dit betekent dat ze pertinent moet zijn en duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen; dat die verplichting inhoudt dat in de akte zelf de precieze en concrete redenen worden aangegeven waarom in het licht van de aangehaalde wettelijke en verordenende bepalingen de beslissing werd genomen; dat het belangrijkste doel van de verplichting tot motivering erin bestaat de betrokken bestuurde in staat te stellen in de hem betreffende akte zelf de motieven aan te treffen op grond waarvan de beslissing is genomen zodat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden; dat verzoekster te dezen de juistheid, de volledigheid, de pertinentie en de duidelijkheid van de opgegeven motivering betwist;

3.5. Overwegende dat luidens artikel 84, tweede lid, van het BTW-wetboek de minister van Financiën beslist over de verzoeken en kwijtschelding van administratieve geldboeten; dat artikel 84bis van het BTW-wetboek luidt als volgt :

“In bijzondere gevallen mag de bevoegde gewestelijke directeur van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, onder door hem bepaalde voorwaarden, vrijstelling verlenen voor alle in artikel 91, §§ 1 en 2, bedoelde interessen of voor een deel ervan”;

dat de gewestelijk directeur van de administratie van de BTW bijgevolg op grond van voornoemde wetsbepaling over een ruim appreciatierecht beschikt bij de hem toegewezen bevoegdheid om verzoeken tot vrijstelling van interesten al dan niet in te willigen; dat dit echter niet betekent dat hij in willekeur kan beslissen; dat zijn beslissingen krachtens de materiële motiveringsverplichting dan ook, zoals elke administratieve beslissing, op rechtens aanvaardbare motieven moeten berusten die steun vinden in werkelijk bestaande feiten; dat hij bijgevolg ook moet aangeven waarom hij de door de partijen aangebrachte argumenten niet heeft aanvaard; dat enkel de uitdrukkelijk in de beslissing opgegeven motieven in aanmerking worden genomen om na te gaan of de bestreden beslissing wel op rechtens aanvaardbare en feitelijk gefundeerde motieven berust; dat weliswaar rekening kan worden gehouden met motieven die opgenomen zijn in een ander document op voorwaarde dat in de beslissing verwezen wordt naar dat document en op voorwaarde dat de inhoud van dat document ter kennis werd gebracht van de betrokkene; dat te dezen evenwel de brief van de gewestelijk directeur van 7 april 1998 waarmee de bestreden beslissing wordt meegedeeld aan verzoekster eigenlijk maar één motief heeft voor de verwerping van het verzoek tot vrijstelling van nalatigheidsinteresten, met name dat “géén nieuwe argumenten naar voor gebracht worden die een eventuele vermindering of vrijstelling van interesten verantwoorden” en dat bijgevolg “gelet op de uniforme gedragslijn die terzake wordt nagestreefd, en bij ontstentenis van de bijzondere nieuwe omstandigheden, bedoeld bij artikel 84bis, van het BTW-wetboek” geen vrijstelling kan worden verleend; dat het bestaan van “bijzondere nieuwe omstandigheden” geen vereiste is van artikel 84bis van het BTW-wetboek; dat de mededeling dat de centrale administratie beslist heeft dat de openstaande schulden behouden blijven en dat de interesten van rechtswege verschuldigd zijn, geen enkele relevantie heeft aangezien het voornoemde artikel het niet heeft over vrijstelling van interesten die niet verschuldigd zijn; dat de bestreden beslissing als zodanig niet verwijst naar motieven vermeld in de brief van de centrale administratie van de BTW van 8 september 1997 zodat die motieven niet tot grondslag dienen voor beslissing waarbij de gewestelijk directeur vrijstelling van nalatigheidsinteresten weigert; dat overigens in de bestreden beslissing niet tot uiting komt dat de argumenten vervat in het verzoekschrift tot vrijstelling van nalatigheidsinteresten van 15 december 1997

in aanmerking zijn genomen; dat ten slotte geen standpunt is ingenomen over het argument van verzoekster dat zij wel degelijk aanzienlijke bedragen betaalde maar dat onoverkomelijke problemen zijn ontstaan omdat die betalingen hoofdzakelijk aangerekend zijn op boeten en interesten, evenmin over de mededeling dat de aandeelhouders en nieuwe investeerders van verzoekster bereid gevonden waren een speciale kapitaalverhoging door te voeren om de openstaande BTW-schulden volledig weg te werken en dat dit alleen mogelijk zou zijn geweest mits de gehele of de gedeeltelijke kwijtschelding van de interesten; dat het middel bijgevolg gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gewestelijk directeur BTW te Brugge van 7 april 1998 waarbij geweigerd wordt kwijtschelding van nalatigheidsinteresten te verlenen met betrekking tot BTW-schulden.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zesentwintig januari 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.